No. 38. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 29 Maart.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

— [illegible] uit Italie ontvangen. [illegible] Lombardije is in opstand, en deze tijding is bijna half officieel. Bij de eerste tijding van de gebeurtenissen te Weenen, hebben eenige inwoners van Milaan zich begeven naar het paleis van den aartshertog *Reinier*, den onderkoning, om de bevrijding der politieke gevangenen van hem te verlangen. De onder-koning bevond zich te Verona, en de gouverneur van Milaan weigerde de gevangenen vrij te laten; dadelijk liepen de inwoners te wapen en begon de strijd. Wat de afloop er van geweest is, weet men nog niet; maar op de beurs liep het gerucht, dat de burgers de overhand hadden behouden, en dat de Oostenrijksche troepen verdreven waren.

De koning van Sardinie doet troepen optrekken naar den kant van Lombardije.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 24. Maart. Gisteren morgen vernamen wij, dat in de straten der hoofdstad, waar de arbeidzame volksklasse woont, in grooten getalle waren verspreid met vrij groote letters gedrukte billetten, van den volgenden inhoud:

« De algemeene klagt der werkzaamlieden is groot; alle « ambachts- en werklieden, die hierin eenig belang stel- « len, worden verzocht zich op Vrijdag den 24. dezer, des « middags ten 12 ure, te begeven op den Dam, ten einde « aldaar zich mannen zullen bevinden, die hunne belangen « zullen behartigen, en alzoo middelen beramen, om in « dit algemeen belang hun lot te verbeteren. Amsterdam « 22. Maart 1848."

Zulks heeft aanleiding gegeven tot eenige maatregelen van voorzigtigheid. De stedelijke regering heeft alom verspreid en aangeplakt eene kennisgeving, waarin zij de ingezetenen der stad, naar aanleiding der verspreide ongeteekende *oproeping-briefjes*, vermaant, om zichzelven en hunne onderhoorigen van den Dam verwijderd te houden, en alzoo mede te werken, dat de orde in Amsterdam blijve heerschen.

Daarenboven zijn al de troepen geconsigneerd, de officieren der schutterij zijn met den staf op het bureau, sommige schutter-onder-officieren zijn eveneens, ofschoon in burger-kleeren, aan het bureau verzameld, de politie-beambten in groot tenu, en militaire patrouilles vertoonen zich in de straten.

10 *uur*. — De militaire autoriteiten hebben eenige gebouwen op den Dam met troepen bezet.

12 *uur*. — De Dam is gevuld met eene menigte volks die allengs aangroeit; eindelijk worden in een paar winkels de glazen ingeworpen. Geene militairen vertoonen zich.

12½ *uur*. — Eene groote menigte trekt langs Heeren- en Keizersgrachten; eenige kinderen gaan voorop en slaan met stokken gewapend in bijna alle aanzienlijke woonhuizen de glazen in. Ook het huis van den burgemeester is niet gespaard gebleven. Men heeft bij ZEd. Achtb. pogingen gedaan in te breken, die echter mislukt zijn. Alle winkels worden gesloten.

2 *uur*. — Dragonders en infanterie bezetten den Dam, patrouilles doorkruisen de stad. De schutterij wordt onder de wapens geroepen.

3 *uur*. — Eenige jongens en mannen zijn in hechtenis genomen. In twee zilversmidswinkels zijn ergerlijke baldadigheden gepleegd. Men hoopt het tumult te zullen kunnen beteugelen. Nu en dan hoort men de kreten: « Leve *Willem II! Willem II* moet toch onze Koning blijven!"

— Het is officiëel, dat er een nieuw tijdelijk ministerie is zamengesteld, bestaande uit de heeren:

Graaf *G. Schimmelpenninck*, president van den ministerraad; tevens minister van buitenlandsche zaken en van financiën;

Mr. L. C. Luzac, binnenlandsche zaken en hervormde eeredienst;

Mr. L. A. Lightenvelt, katholieke eeredienst;

Mr. Dirk Donker Curtius, justitie;

Generaal C. Nepveu, oorlog;

[illegible]

LEEUWARDEN, den 22. Maart. Dezer dagen arriveerde alhier een koopman uit 's Hertogenbosch, die tot buitengemeen lage prijzen verschilsoortige schoenen en laarzen te koop aanbood. Een aantal schoenmakers hier over gebelgd, als daardoor al te veel in hunne broodwinning benadeeld, begaf zich heden voormiddag, door hunne knechten vergezeld, naar het logement waar deze koopman uitgepakt was, en in het vertrek binnen getreden, onderzochten, bespotteden en beschadigden zij de aanwezige voorwerpen, hetwelk later door de policie verhinderd werd, hoewel de koopman, voor erger bevreesd, de boel opruimde. Van daar begaven zij zich naar den heer burgemeester, en verzochten ZEA., om maatregelen te nemen, ten einde dergelijke uitpakkingen te beletten, welke voor den gepatenteerden inwonenden koopman hoogst nadeelig zijn, waarop evenwel door ZEA. hun onder het oog werd gebragt, dat hiertegen niet te doen viel, doch dat men dergelijke ondernemingen niet aanmoedigde, maar dezelve veeleer door een hoog patent daarvan trachtte af te schrikken. De schoenmakers verwijderden zich daarop, zonder dat er iets verder voorviel.

MIDDELBURG, den 26. Maart. Ook alhier hebben pogingen tot het verwekken van onrust in de gemoederen plaats gehad. In den vroegen morgen van gisteren (Zaturdag) vond men aan de dambrug een schandelijk oproerig geschrift aangeplakt, hetwelk echter op de goede gezindheid der inwoners geene andere uitwerking heeft gehad, dan de algemeene verachting, die zulk eene snoode handelwijs ook ten volle verdient.

Wij maken van dit voorval voornamelijk melding, ten einde men zou weten waaraan zich te moeten houden, als andere dagbladen soms hiervan onnaauwkeurige berigten mededeelden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Indrukken van de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van den 25. Maart 1848.

In deze belangrijke zitting zijn eindelijk de mannen opgetreden, welke beloven aan de behoeften des tijds te zullen beantwoorden.

Reeds voor twee uren van den 25. Maart waren verscheidene belangstellende in de openbare tribune vereenigd, met ongeduld wachtende op de boodschap, welke van wege den Koning zou worden gedaan, en van welks inhoud tot dus verre niets was bekend geworden.

Nabij half drie trad de voorzitter der Tweede Kamer binnen, en deed eenige koninklijke besluiten voorlezen, waaronder dat van het definitief ontslag der ministers van het *behoud* der politieke voorregten van eene enkele klasse der natie, van de minderjarigheid der burgerij, van geheimzinnigheid, waar openbaarheid behoort te heerschen, van drukpersvervolgingen, van verdrukking door geheime politie en het onderzoek naar ieders staatkundige denkwijze enz.

Dat besluit, welks aankondiging reeds eenige dagen geleden door het geheele rijk zoo veel vreugde-betoon verwekte, is gecontrasigneerd met den schoonen naam van den eerlijken strijder voor volksregten, met den onbevlekten naam van Mr. D. DONKER CURTIUS.

Eervolle zegepraal van het wapen des verstands en der rede, van de kracht der waarheid en des regts op het eigenbelang, de bekrompenheid, de casten-regering en de vijanden van den geest des tijds en der verlichte burgerstanden! Eervolle zegepraal na lang gevoerden strijd; groote *omwenteling* van stelsel, zonder bloedstorting, vreedzaam tot stand gebragt! Eere zij den Koning!

De Middelburgsche politie, onder de leiding van zekeren jonkheer, wiens adel juist niet uit *oude* oorkonden blijkt, moge de namen der burgers hebben opgeschreven, welke bij de eerste tijding van de aftreding der ministers van het behoud, de vlag uit hunne huizen lieten wapperen, en daardoor zekere bedreiging tegen die manifestatie hebben willen laten gevoelen; — zij toont daardoor slechts, dat zij bestuurd wordt door bekrompenheid, en vijandschap tegen den thans ook door het geëerbiedigd Hoofd van den staat verklaarden wil tot vooruitgang.

Vervolgens werd het besluit van de zamenstelling van Nederland's *eerste ministerie* voorgelezen, en dadelijk daarna traden vijf nieuwe ministers binnen. De gewaarwording bij het publiek was onbeschrijflijk; ieder was onder den indruk van het volle bewustzijn, dat eene plegtige, voor de toekomst des lands hoogst gewigtige gebeurtenis plaats had.

De moedige graaf SCHIMMELPENNINCK (naar men zegt het *eenigste* oppositie-lid in de Eerste Kamer) plaatste zich in het midden, op de bank der ministers, ter regte zijde de minister RIJK (van wien men verzekert, dat hij vroeger vruchteloos op meer liberale wijziging der grondwet had aangedrongen, dan de 27 ontwerpen bevatten) daarnaast de bekwame, de uiterlijk zoo eenvoudige LUZAC, de onomkoopbare, die nimmer met zijne beginselen transigeerde, welke gedurende zoo vele jaren voor de zegepraal dier beginselen m onverschrokken moed, ondanks de aanvallen en zel de beschimping der tegenpartij (1) streed, en die zul deed uit innige overtuiging, zonder eerzucht, en na het schijnt zelfs wenschende, dat aan anderen, mi *zyne* beginselen tot heil des lands aanklevende, de e der ministerieële portefeuille mogt te beurt vallen Links van den president van den raad zat de minist van justitie, wiens eerste optreden als het ware uitdrukking der gelukkig volbragte omwenteling i en daarnaast de algemeen geachte heer Mr. LIGHTENVELT, wiens naam van bekwaamheid en afkeer v dartijschap slechts geëvenaard wordt door dien van o regte godsdienstigheid.

De vaderlandlievende SCHIMMELPENNINCK sprak met warmte, gemak en duidelijkheid; een ieder gevoelde de waarde van het offer van rust, tijd, genoegen, levensgenot, en van de toewijding van alle krachten aan het algemeen welzijn in dit moeijelijk tijdsgewricht, *moeyelyk alleen door de schuld van de behoudspartij*!

Een uitvoerig programma van regerings-beginselen kan nog niet worden verwacht; zulks hangt van den uitslag der grondwets-herziening af — dan deze uitslag is *aanvankelyk* gewaarborgd door de antecedenten der mannen van vooruitgang, met het ontwerp eener *nieuwe*

(1) Wij herinneren ons in 1845 gehoord te hebben, dat een zoogenaamde groote heer (?) van Middelburg, den heer LUZAC op eene openbare plaats als een jacobijn durfde voorstellen.

DE GEBROEDERS BRIOL.

(Naar het Fransch van den heer Altaroche, Redacteur van den Charivari.)

Aan alle degenen welke de kies-wetten, waardoor wij geregeerd worden, zouden willen verdedigen, of zelfs verontschuldigen, doe ik het verhaal der geschiedenis van de gebroeders Briol.

I.

Zij waren nog jeugdig.

Met hun een en twintigste jaar gaf hun voogd hun rekenschap hunner gelden; na algeheele verdeeling hadden zij een kapitaal dat een middelmatig fortuin opleverde, niet juist geschikt om veertien dagen als een volmaakt edelman uit te blinken, maar genoegzaam om een fatsoenlijk man een bestaan te geven, die hetzelve door ijverigen en verstandigen arbeid zich ten nutte wist te maken.

De twee broeders waren bekwame jonge lieden. Hendrik had eenen waagzieken geest, en zijn smaak deed hem de studie der wetenschappen kiezen. Hij vertrok om de wereld te zien en dezelve te bestuderen. Jozef daarentegen was hartstogtelijk en huisselijk; hij keerde naar Parijs terug, en schoon hij reeds ver gevorderd was in zijne studie in de medicijnen, gaf hij, geheel zijn eigen meester zijnde, de voorkeur aan den koophandel.

Achttien maanden later las men in het feuilleton van alle dagbladen: Verslag, gegeven door de academie der wetenschappen, der zeer belangrijke bijzonderheden betrekkelijk gewigtige studiën op de zwaarte der lucht, de dampkringswarmte, sterrekundige natuurverschijnselen, enz., gedaan op de toppen der verst afgelegene bergen, in de wildste landstreken, welke de roemrijkste martelaars der wetenschap nimmer bereiken, dan met foltering hunner ligchamen en het in de waagschaal stellen van hun leven. Deze waarnemingen werden medegedeeld door den beroemden Arago, onder de toejuichingen der vereenigde geleerden, met de hulde van welverdiende lof, welke de onverschrokken reiziger Hendrik Briol, destijds in de woestijnen van Afrika verloren, slechts bij zijne terugkomst lezen moest.

Op de vierde bladzijde derzelfde dagbladen las men onder de geregtelijke aankondigingen: aan Jozef Briol zijn eene droogerij en kruidenmagazijn geconcedeerd.

II.

Verplaatsen wij ons eenige jaren verder, dan hebben de twee broeders hun zes en twintigste jaar bereikt, en wij zijn op het tijdstip dat de verkiezingen geschieden zullen. Jozef heeft zijnen tijd doorgebragt met dagelijks eene zekere hoeveelheid kruiden en droogerijwaren te verkoopen; zijn handel heeft gebloeid, hij betaalt grondbelasting en het patent: hij is kiezer.

Hendrik, van de eene ontdekking tot de andere gerakende, is in Frankrijk teruggekeerd, eene kunstplant van den aardappel medebrengende, welke gemakkelijk te bebouwen en voort te telen is, en waarvan hij, door onvermoeide proefnemingen, het kwade beginsel heeft vernietigd. Zij zal de hoop des rijken zijn bij de schaarschte der graangewassen, en in alle tijden het spaarzaam voedsel der armen. Daarenboven heeft hij het model van eene schroeflijn en den cylinder medegebragt, welke de stoombooten onzinkbaar maken, en welke geene averij zelfs in oorlogstijden kan bekomen. De naam van den jeugdigen geleerde zweeft op aller lippen; het gouvernement heeft zich verpligt gezien hem met de ridderorde van het legioen van eer te versieren, en de academie der wetenschappen zal, naar men zegt, hem op het openstaande gestoelte doen plaats nemen.

Maar Hendrik heeft op zijne reizen een gedeelte van zijne fortuin verteerd; hij leeft van zijnen roemrijken en gewigtigen arbeid, en is op geene enkele kieslijst ingeschreven: de wet erkent hem niet bevoegd om een afgevaardigde te benoemen. Op den dag der verkiezing vergezelt hij zijn broeder naar het collegie: de handel treedt binnen en de vermaarde wetenschap blijft voor de deur staan.

III.

Een jaar later had er eene ontbinding der kamer plaats, en de arrondissementen gingen tot nieuwe verkiezingen over.

Josef Briol, wiens zaken zich dagelijks uitbreidden; zonder dat hem dit de minste geestinspanning of moeite gekost had, voegde hij zijnen handel reeds bank-operatiën. Hij betaalde meer dan 300 fr. aan belasting en had veel kans in een klein collegie van vijf honderd leden, waarvan alle stemgeregtigden zijne schuldenaren waren. Hij leende hun geld tegen vijf percent, en had hunne stem op den koop toe, en toch gevoelden deze goede menschen niet dat zij woekergeld moesten betalen.

Hendrik, lid van het instituut zijnde, deed de wetenschap vooruitgaan; een collegie van Parijs, het orgaan der nationale dankbaarheid, bood hem het kandidaatschap aan; maar de geleerde had zich niet verrijkt, en hij zag zich genoodzaakt voor deze eer te bedanken, omdat hij het hoofdgeld van het lidmaatschap niet eens betaalde.

Acht dagen later werd de naam van zijn broeder, de bankier-droogist, door de verzamelde stemmen van een departement zegevierend uitgeroepen.

Op zekeren morgen ontmoetten de twee broeders elkander bij de Tuileriën; de een naar de kamer, de andere naar het instituut gaande. Geen van beiden scheen volmaakt gelukkig te zijn, en beider gelaat zag er bekommerd uit. (Vervolg hierna.)

grondwet belast, overeenkomende met de Engelsche constitutie, doch *gewyzigd* naar den Nederlandschen landaard en de behoeften des tijds, en *derhalve ook zonder standen met politieke voorregten* die thans een anachronisme zijn. Het ministerie denkt eenstemmig nopens de behoeften des tijds, en heeft allen, van wat rang of geboorte uitgenoodigd tot eensgezindheid, zoo noodig om tot kalmte te geraken en datgene te bevestigen wat de 15. Maart heeft aangebragt.

De geestdrift op de tribune was dan ook algemeen; alle vrienden van het gevallen stelsel schenen opzettelijk weggebleven, of zaten in de tribune der bevoorregten; wij kennen er, die treuren over het verlies van deels hersenschimmige deels schandelijke voordeelen, over het gemis van het uitzigt voor hunne kinderen en verwanten, om, al waren het regte domooren toch aan postjes te zullen geraken door oom of neef de minister of de gedeputeerde. De Tweede Kamer treurde *uiterlyk* niet. Zij scheen aan de afgetreden ministers de rust te gunnen, die zij of hunsgelijken voorlang hadden moeten hebben. Men scheen ook niet voornemens hen verder verantwoordelijk te stellen voor de schrikkelijke gevolgen, welke het aanbieden der 27 dorre en magere wetsontwerpen zouden hebben gehad, bijaldien Zijne Majesteit, alvorens het *te laat* was, den geest des tijds begrijpende, die gevolgen niet gelukkiglijk had afgewend.

Alle partyen in de Tweede Kamer hebben zich vereenigd, om aan het nieuwe ministerie derzelver toetreding te verzekeren, en zulks is een verblijdend verschijnsel.

Verschillend echter was de indruk, welke de toetreding maakte. In zooverre zij opregt was, vond dezelve bijval bij het publiek, en de door de Tweede Kamer voorgedragen afschaffing van het hersenschimmig verschil van hersenschimmige standen doet vermoeden, dat de toetreding meer algemeen werd gemeend, dan naar vroegere antecedenten dier Kamer kon worden verwacht.

Na de toetreding van den waardigen DE KEMPENAER, wien men ook in het ministerie had verwacht, had echter eene stuitende gebeurtenis plaats. — De meest conservatieve partij gaf bij monde van FABER VAN RIEMSDIJK te kennen, dat *ook zy* instemde met de beginselen, die zij jaren lang had bestreden, en wier zegepraal zij niet langer heeft kunnen tegenhouden. De verontwaardiging dreigde zich in luide blijken van afkeuring lucht te verschaffen, dan de vreugde van de optreding van *by de natie* vertrouwde mannen beheerschte spoedig elk ander gevoel. Het laatste pligtanker van de behoudspartij of van de meerderheid van de *tegenwoordige* Tweede Kamer is het invoeren van verkiezingen *met één trap*. Men hoopt door die trap eene loutering daar te stellen, de uitverkorenen bijéén te verzamelen, en dan toch vertegenwoordigers naar de Tweede Kamer te zenden, die zoo veel mogelijk in de uitvoering afbreken, wat de tijdgeest ons nu plotseling heeft doen verkrijgen. De toetreding van de mannen des behouds is verdacht en de natie sluimere niet in bij hare vreugde; *de nieuwe grondwet is er nog niet*, de natie blijve op hare hoede tegen de pogingen der provinciale staten, en van alle aanhangers van het gevallen stelsel! Die aanhangers zijn oorzaak, dat het nu gevormde ministerie oneindig zwaarder taak heeft, dan wanneer vóór 10 jaren en vroeger aan de stem der tegenwoordige ministers, van de edele DONKER CURTIUS en LUZAC ware gehoor gegeven. Deze laatste hebben nu de erfenis aanvaard, die vroeger veel minder verwikkeld was. Aller pogingen mogen hen schragen! Wij willen niemand uitsluiten, wiens toetreding niet al te verdacht is, doch wij wenschen de natie, of het verlichte gedeelte derzelve waakzaam te zien blijven omtrent het gedrag dergenen, welke de tegenwoordige crisis hebben daargesteld of helpen daarstellen, die eerst door het volhardingstelsel den grooten slag aan het crediet van den staat hebben toegebragt, door schulden op schulden te stapelen, en vervolgens de burgers hebben getergd door even halstarrig vasthouden aan verouderde begrippen, voorregten en uitsluitingen. — Burgers van Nederland! Wantrouwt degenen, *welke de revolutie van regeringstelsel loochenen*, om nog zooveel mogelijk aan het roer te blijven, en het verlorene te herwinnen! Laat u niet bang maken door eenige ellendigen, die straatschenderij en oploopen trachten te verwekken; wapen u tegen kwaadwilligen, zoo het noodig wordt; — sluit u *onderling* aan op de stem van den beminden, helaas! ongestelden VAN DAM VAN ISSELT, (2) *doch tevens* tegen de pogingen der reactionnaire partij, bijaldien deze uwe regten, uwe rust en welvaart mogt bedreigen!" *Eendragt en verwydering van partyschap*, *vereeniging van allen*, die het tegenwoordig ministerie *met opregtheid* ondersteunen, ziedaar, waartoe de liberale pers van Nederland thans behoort op te wekken!

De tegenwoordige ministers vertegenwoordigen de beginselen, vroeger door hen verkondigd, en daaraan kan de drukpers zich volkomen aansluiten. Zoo hopen wij dat die door allen *vrymoedig* en *openlyk* te omhelzen, *vrygesinnige beginselen*, wier zegepraal ons den 15. Maart toelachte, en den 25. Maart aanvankelijk bevestigd is, de regten van *allen*, de rust en de welvaart spoedig zullen verzekeren. Inderdaad, dan zal de gebeurtenis van den 25. Maart eene der schoonste bladzijden in Nederland's geschiedenis vullen, en die dag een blijde, roemrijke dag voor vaderland en Koning blijven!

---

(2) Zie: *Een woord aan myne landgenooten.* Bij BELINFANTE, te 's Gravenhage, 1848.

Aan de Redactie der Vlissingsche Courant.

Er bestaan geregtshoven, welke slechts oordeelen, over *zedelijke* aangelegenheden, dat is over zulke zaken, welke naar regten, niet geschikt zijn om voor de gewone *burgerlijke* regtbanken gebragt te worden, deze zedelijke regtbanken zijn die des gezonden verstands, en die van het publiek.

Met toezending dezer regelen, aan de Redactie der *Vlissingsche Courant* en de mededeeling van onderstaande adressen, heeft de ondergeteekende geen ander doel, dan de daar in voorkomende zaak te brengen voor de regtbank van het publiek, daar men elders geen gehoor heeft gevonden, en de onderteekenaren dier adressen publiciteit wenschten te geven aan eene zaak, op welker voorstelling, in zoo beleefde termen vervat, mijns inziens, de heer CALANT, wel *iets*, al ware het dan nog zoo ongunstig, hadde kunnen antwoorden. Immers, een goed woord vindt eene goede plaats. Na de opname dezer regelen zullen de adressanten zich weldra wenden tot het ministerie van binnenlandsche zaken, en zij verwachten van daar, meerdere beleefdheid, dan van de zijde des heeren CALANT.

Het publiek doe inmiddels uitspraak tusschen dien heer en de adressanten, allen burgers en ingezetenen van Aardenburg en Sluis, die door hunne betrekkingen en bedrijven met de lasten daaraan verbonden en daarop geheven wordende, ieder op zijne wijze mede werken tot instandhouding van staat en gewest. — Vroeger werd in dit blad gemeld: een gedeelte der steenweg-greppels gevuld was, later zijn dezelve weder op nieuw gedolven!

AARDENBURG, 22. Maart 1848.
G. P. ROOS.

Aan den Hoog Edel Gestr. Heer Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat in de provincie Zeeland.

De ondergeteekenden inwoners van Sluis en Aardenburg, 4e District van Zeeland, geven met verschuldigen eerbied aan U. H. Ed. Gestr. te kennen, dat zij ten gevolge hunner maatschappelijke betrekkingen genoodzaakt zijn, om zoo wel bij dag als avonds en des nachts met paarden en rijtuigen, gebruik te maken van de rijks en provinciale steenwegen loopende van Sluis en Aardenburg, over Oostburg en Schoondijke naar Breskens; dat de zijkanten dier steenwegen, tegenwoordig jaarlijks in de maanden October of November door het maken van greppels onbruikbaar worden gemaakt; dat die maatregel, om welke reden dan ook genomen en hoewel zij het noodzakelijke er niet van kunnen inzien, hun echter geheel onverschillig zoude zijn, indien daar door het gebruik van den steenweg zelve, niet aan wezenlijke gevaren onderhevig werd gemaakt; want bij donkere avonden of nachten is het zeer moeijelijk en gevaarlijk om een vragtwagen of ander rijtuig te passeren, ten zij beide juist evenveel uittrekken, hetgeen echter niet altijd plaats heeft, en wanneer men het ongeluk heeft van twee of meer elkander volgende vragtwagens te ontmoeten of vóór zich te hebben, dan is het bijna onmogelijk zelfs bij dag, om dezelve voorbij te komen, daar de greppels aan beide zijden van den weg zoo digt bij elkander liggen en tot tegen den steenweg gegraven zijn. — Daar het vorenstaande eene waarheid is die door niemand zal of kan worden tegengesproken, en de adressanten zich overtuigd houden dat het nooit de wil van U. H. Ed. Gestr. kan zijn, om ingezetenen of vreemdelingen, die van de publieke wegen gebruik moeten maken aan wezenlijke gevaren bloottestellen, hebben zij het best geoordeeld in de eerste plaats zich tot U. H. Ed. Gestr. te wenden, met beleefd verzoek dat de bedoelde greppels weldra mogen gevuld en verder zoo veel mogelijk alle beletselen op die wegen geweerd worden.

Adressanten nemen de vrijheid om bij deze gelegenheid U. H. Ed. Gestr. te observeren, dat zij het zeer doelmatig zouden achten wanneer door de daartoe bevoegde autoriteit een besluit werd genomen, waarbij aan alle voerlieden of bestuurders van paarden en rijtuigen de verpligting werd opgelegd om altijd links uittehalen en daar door elkander op de regter zijde te passeren; hierdoor zou een ieder weten waaraan zich te houden, hetgeen nu echter niet het geval is. De reden waarom zij voor dit district aan het passeren op de regter zijde de voorkeur geven boven de gewoonte of verpligting in sommige provincien van ons rijk om regts uittehalen, is voornamelijk deze, dat in Belgie overal op dezelfde wijze gehandeld wordt, en er eene dagelijksche communicatie met voertuigen tusschen dat land en dit district bestaat.

In het vertrouwen van een gunstig antwoord op hun eerbiedig verzoek te zullen ontvangen, noemen zij zich met hoogachting,

U. H. Ed. Gestr. Dw. Dienaren.
(Was geteekend door 31 inwoners van Sluis en Aardenburg.)

AARDENBURG, 2. Maart 1848.

HOOG EDEL GESTR. HEER!

Op den 16. November jl. hebben wij met nog een dertigtal ingezetenen van dit district de vrijheid genomen ons tot U. H. Ed. Gestr. te wenden, met verzoek dat de gemaakte greppels in de zijkanten der steenwegen in dit district zouden gevuld worden tot voorkoming van ongelukken. De reden voor dat ons verzoek hebben wij daarbij opgegeven en het moeijelijke en gevaarlijke der bedoelde opdelvingen aangetoond. Wij meenden dan ook dat U. H. Ed. Gestr. van de gegrondheid en billijkheid van ons verzoek overtuigd waart, aangezien werkelijk de greppels van Breskens af tot even buiten Oostburg gevuld zijn geworden. Doch tot ons leedwezen zien wij nu dat niet alleen van Oostburg naar Sluis en Aardenburg die opdelvingen zijn gebleven, maar dat bovendien de over eenigen tijd gevulde wederom zijn opengegraven. — Daar wij meenen dat het destijds gedaan verzoek op eene allezins bescheidene wijze is ingerigt, en het geene gezochte redenen zijn waarop hetzelve gegrond is, vertrouwden wij dat zoo U. H. Ed. Gestr. al niet hebt kunnen goedvinden om aan dat verzoek te voldoen, de onderteekenaren ten minste eenig antwoord zouden worden waardig gekeurd, hetgeen echter tot heden geen plaats heeft gehad.

Daar het echter *mogelijk* is, dat de deswege door U. H. Ed. Gestr. gegeven bevelen, niet ten volle zijn uitgevoerd of verkeerd zijn begrepen, rekenden wij het niet ondienstig U. H. Ed. Gest. aan deze zaak te herinneren, alvorens wij ons verder adresseren.

In het vertrouwen van voor den 15. dezer eenig antwoord te zullen ontvangen, hebben wij de eer met hoogachting te zijn

Aan den H. Ed. Gestr. Heer Hoofd-Ingenieur bij den Waterstaat in de provincie Zeeland, te Middelburg.

U. H. Ed. Gestr. Dw. Dienaar
Namens de adressanten,
. . . .

Korte trekken uit de portefeuille van Doorn.

Een adelbrief moge erfelijk zijn, de adel is zulks even min als de wijsheid.

De zinspreuk der adelijke aristocraten is trots, die van de geld-aristocraten opgeblazenheid; de eerste gelijken thans een zieken leeuw, de laatsten een gebarsten kikvorsch.

Indien een koning steeds zichzelven konde beschouwen als den voorzitter eener republiek, weinigen, ja geene zouden behoeven te sidderen op hunne troonen.

Konde de adel de landsschulden vernietigen door het vertoonen van privilegie of diploma, dan: « Leve de adel!" Nu zij dit niet kan: « Wat nut doet ons de adel?"

Sommige koningen verleenen adelbrieven; — alleen God verleend adel.

Mijn rijk is niet van deze wereld, zeide de Hoogste. Predikanten en bisschoppen dragen ridderorde's en noemen zich *dienaren* van dien Hoogste; nogthans is de knecht niet meerder dan den heer.

Alle menschen zijn broeders; — doch deze leer wordt in Nederland miskend. Of zal het vrijzinnig ministerie langer de slavernij der negers duiden?

De emancipatie der slaven, is eene schuld, welke duizenden reeds geweigerd hebben te betalen; de menschheid heeft protest aangeteekend, de acte zal eenmaal bepleit worden, en de schuldenaars zullen betalen! Wee hem op wien eene schuld drukt als daar is: de bloedprijs van een mensch!

AFVAART-UREN
VAN DE STOOMBOOT
DE SCHELDE,
VARENDE TUSSCHEN
VLISSINGEN en BRESKENS.

MAART 1848.

Van Vlissingen.				Van Breskens.			
Woensdag	29,	vm. 7	ure.	Woensdag	29,	vm.	8,15 ure.
Donderdag	30,	« 8	«	Donderdag	30,	«	9,15 «
Vrijdag	31,	« 9	«	Vrijdag	31,	«	10,15 «
	APRIL.				APRIL.		
Zaturdag	1,	« 9,30	«	Zaturdag	1,	«	10,30 «
Zondag	2,	« 11,30	«	Zondag	2,	nm.	12,45 «
Maandag	3,	« 11,30	«	Maandag	3,	«	12,45 «
Dingsdag	4,	nm. 12	«	Dingsdag	4,	«	1,15 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28. Maart. Sedert den 25. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Lina Moberg, J. P. Hoch, Morsens, die Hoffnung, J. Hanssens, Delzum, beide garst; Rebside, J. Steel, New-Castle, steenkolen.

Voor Gend bestemd:

Comit, S. J. Spiesen, Hekkersvelde, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Catharina, J. Gatein, stukgoed, Bremen; Planche, W. Wane, ballast, Scarborough; Harmonie, A. Bette, stukgoed, Dantzich; Emerald, E. W. Flig, ballast, New-Castle; Maria en Adriana, C. v. d. Plas, stukgoed, Marseille; Maria, J. M. Coordes, suiker, Londen; Toinitola, T. W. Waller, ballast, Buenos-Ayros, Emelie, P. v. d. Kerkhoven, stukgoed, Oostende; Armin, P. Giesen, aardappelen, Cordiff.

Van Gend gezeild:

Geertruida, R. R. Tanteler, stukgoed, Hamburg.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 7 «

Finale sluiting: De Waterpoorten ten 9 ure en de Hamminkens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BEEDEN.